

LBRIS

We know
books

MIREL LAZĂR

*Interior
cu lumina
filtrată*

Poezie



Editura
NEUMA
2024

Cuprins***Minimum***

Ce va să vie	7
Ghimpe	8
Totul este	9
Mintea	10
Am să mă lungesc	11
Furnici	12
Am hotărât că o iert	13
Pentru somn liniștit	14
Maci de Paște	15
Blumfeldt	16
Să nu cadă acum	17
Cât am fumat o țigară	18
Să facem ceva	19
Trifoi	20
Un om comprimat	21
Trec și petrec	22
Albastru de ne-închipuit	24
Poezia din vis	25
Bărbatul în vârstă	26
Pe urmă	27

Cine-ar fi zis	31
La mine soarele	33
Dans contemporan	35
Semne de criză ... sau ce?	37
Mersul pe jos	39
Doar obișnuința, atât	41
AIA	43
Odă lingurii de lemn	45
Nu era necesar	48
Am trecut granița	49
Kalimera	51
Praznicul Sfântului Nicolae	53
Oțel verde!	55
Nu mai sta	57
Trotinetă cu frână	59
Oamenii își fac de lucru	61

*Interior
cu lumina filtrată*

Ursitoare	65
Tatăl	68
Desprinderi și imersiuni	71
Infrarealitate	73
Nu se întâmplă nimic	75
Dialog – Monolog	76
Dă-o durerii de moarte!	79

Ca să asculți Bach	81
Așa, fără o încrucișare de săbii	82
Aș sta acolo mereu	84
Privea cu jind înapoi	86
Dacă am chiar oftat ...	88
Ca un marker tumoral	90
Îngerul	93
Așa a spus	96
Călătoria	98

Dacă privești înapoi
cinstit fără subterfugii,
cu acribie ca o vivisecție
ai să vezi înaintea
Ai să vezi cu teamă
și fără puterea de-a crede,
ce-o să se întâmple;
ce ai să înțelegi și ce
nu vei înțelege nicicum;
ce ai să poți și ce
nu vei putea,
ce vei îndrăzni și
nu vei îndrăzni niciodată
Ce va să vie
până la capătul timpului
Mă rog, al timpului
ce ți-a rămas

De ce ar exista un ghimpe aici?
Cum au ajuns trandafirii
pe margini?
(și dacă ai ști, la ce bun?)

Ghimpele a intrat în piele
acum iar sângele știe
și iese încet ca o mărgea rubinie
Nu se oprește
se prelinge pe braț
E sângele nou, împins prin aortă
ori sângele vechi, obosit
dintr-o venă?

Dar are asta însemnătate?
Sângele se prelinge
pe braț în afară, sângele
urcă înăuntru până la creier
și alege cuvinte: tot ce e cald
curge dinăuntru afară,
tot ce e cald
curge de afară înăuntru
Tot ce e cald este neîntrerupt

Albastru,
totul este albastru
totul este cuprinzător
Verde,
totul e verde
totul este deplin
Totuși oamenii
nu sunt albaștri,
nici verzi nu sunt oamenii;
gândurile lor
nu sunt albastre
și verzi, nici atât

Între albastru și verde
sau verde și albastru, dacă vreți
(socotind frecvența de undă)
există ceva
ceva ce n-a fost, nu este
și nu va fi numit niciodată
Totul este cuprinzător
totul este deplin
totul este ceea ce simți

Stau și citesc, doar-doar
creierul meu se va relaxa
se va întinde liniștit și
va privi pe fereastră
Dar mintea
care sălășluiește în el
îl frământă, îl zgândăre
îl întreabă: Da' de ce ai zâmbit
adineauri? De ce ai topit
tot ce se găsește în trupul
care te poartă și ai făcut să
curgă-n fotoliu și apoi pe covor
și dedesubt, mai adânc,
cine știe în care străfund?
Mintea
despre care neuro-științele
nu știu încă ce este,
exact ...

Am să mă lungesc puțin
după masă
Nu știu cât am să mă fac
Poate mă lungesc îndeajuns
ca să te pot îmbrățișa
temeinic,
să-ți simt sânii încă sprinteni
cum apasă pe piept și
spatele moale și cald ca
un radiator alb și pufos
(Cu tine sub pilotă nu pot purta
bluza de pijama niciodată
trebuie să iau un maieu)
Și, mai cu seamă, destul
ca să ajung la sufletul tău
care trebuie că șade
după vreun nor din ăsta alburii
care umblă pe cer

Pământul mărunțit ca o pulbere
fierbe în forfota lor
Coloane de luptători
urcă pe jardinierele de beton
de alături
Conifere ornamentale mărunte
așteaptă neputincioase
atacul pe ramuri – nu pot face nimic
încremenite în jardiniere
O invazie e înspăimântătoare
oricare ar fi invadatorul
Câte o dată pătrund pe sub straie
și mușcă, infimizezimal dar
poate să doară
țesutul se umflă și tumefiază
Nu poți scăpa de furnici, cum
nici de gânduri nu poți scăpa
Mușcă și astea câte o dată
și poate să doară
până la sânge, până la lacrimi,
până la a nu ști de ce ...

Zăpada a căzut de pe cornișă
Întâi s-a aplecat ușor
să vadă ce-i dedesubt
A rămas o vreme atârând
într-o mână, apoi a căzut
Am auzit bufnitura ca pufnetul
locomotivelor de demult,
la prima mișcare-a bielei
(câți or mai ști sunetul ăla?)
A căzut peste tamburul
cu furtun de grădină
M-am uitat, și sub crusta
subțire de gheață
era încă pufoasă și albă și
am hotărât că o iert